

noget Forslag, men maaffee maa jeg dog henstille denne Tanke til de ærede Herrers nærmere Overveielse.

Der er en anden Sag, som iaar som før nærmere er dragen frem af det ærede Medlem for Randers (Nee), men af hvilken jeg rigtignok troer, at der maa kunne gjøres noget ganske Andet, end hvad der blev anbefalet af ham. Der har før været Tale derom her i Salen og med god Føje. Hvorfor skulle vi ikke her kunne gjøre det Samme som i andre Lande og overdrage Statens hele Kassevæsen og alle dens Ind- og Udbetalinger til dem, som ere Sagmænd i dette Stykke, som have Forstand derpaa, og som ville besørge den Slags Sager paa den bedste, billigste og meest forretningsmæssige Maade? Hvorfor skulle vi ikke i Danmark som i andre af Europas meest udviklede Lande overdrage Udførelsen af disse Forretninger til sikke og solide Banker. Det ærede Medlem hentydede til Noget, som jeg meget vel veed er paatænkt, idet der er taget Hensyn dertil ved den nye Bankbygning, nemlig Forentingen af Finants hovedkassens Udbetalinger med Banken. Dette har dog kun Lidt at sige; det har sine Fordele; men de ere kun smaa. I det ene Tilfælde vil Udbetalingen alene skee i Statens Contoir, der saa henter sine Penge i Banken, medens det i det andet Tilfælde bliver Banken, som directe udbetaler. Jeg troer, at man efter andre Landes Exempel meget godt maatte kunne faae noget ganske Andet. Jeg skal tillade mig at minde det ærede Thing — jeg huffer virkelig ikke, om det foreligger for Thinget; men det er da Enhver vittterligt — om de Forhandlinger, som fandt Sted i det Udvalg, som havde med disse Sager at gjøre, idet det netop havde sin Opmærksomhed sættet paa den bekostelige Maade, hvorpaa Statens Opbeholdsvæsen nu foregaaer. Jeg troer, det var Toldkassereerne, som skulde blive tilbage, og Amtsforvalternes specielle Forretninger skulde da samles i et specielt Contoir i Kjøbenhavn. Der er da naturligviis nogle Forretninger,

som f. Ex. Udregningen af Skatter, som Staten maatte besørge, men det Meste af det Andet kunde endnu bedre henlægges til de egentlige Sagmænd, til dem, der have med det Slags Sager at gjøre. Det er sandsynligt, at der her vilde kunne, saaledes som det er skeet i andre Lande, finde betydelige Besparelser Sted fra Statens Standpunkt. Det er naturligviis noget vanffeligt forud, inden der foreligger nærmere Planer, Undersøgelser og Tilbud, at opstille en saadan Plan. Det er noget vanffeligt at sige, hvilke Besparelser der kan gjøres. Men Hovedsagen er egentlig heller ikke saameget, at der directe bespares for Staten. Der ere mange nye Fordele, som opnaaes herved, fremfor Alt den betydelige Fordeel for hele Landets Creditvæsen, ligesom ogsaa en reen praktisk Nytte for Borgerne, idet det jo er sandsynligt, at man engang vil fordre, at der skal være, ikke som nu Contoirer paa enkelte Steder, nemlig hvor Amtsforvalterne boe, men at der skal være Contoirer rundt omkring i Landet. Der har jo ofte tidligere her været Tale om de Besværigheder, der ere forbundne med de lange Væte, som Beboerne have at reise til Opbeholdselembesændene. Men denne Fordeel vilde dog kun være lille mod Alt, hvad der hører til Creditvæsenet; mange Midler vilde nu spares, der ligge omkring i de locale Kasser, eller som ere undervejs til Forsendelse. Hvorledes vilde ikke Alt kunne udjævnnes? Hvilken Fordeel vilde det ikke være for hele Creditudviklingen at faae de locale Contoirer, som paa den Maade maatte opstilles? Ja, jeg vil gaae endnu videre, jeg vil sige, at hele Landets Bankvæsen vilde vinde derved. Sammenligner man Bankvæsenet i Danmark med det Bankvæsen, som har udviklet sig i visse andre Lande, hvilken Forskjel er der da ikke? Her findes et Par meget kraftige Instituter, men ved Siden af dem en heel Række svage locale Instituter, som nødvendigviis maae være svage, netop fordi de ere smaa og isolerede. Det er et Forhold, som netop har kunnet udvikle